

Twoje dziecko w Bożym świecie

James B. Jordan

Poznań 2015

1. Poznawanie i wzrastanie - chrześcijańskie spojrzenie na człowieka i wychowanie

I. Chrześcijańskie spojrzenie na człowieka i edukację

A. Pogląd świecki: *homo sapiens*

B. Pogląd chrześcijański: *imago Dei; homo adorans*

1. Człowiek jest jak Bóg w tym sensie, że w niektórych działaniach podobny jest do Boga. Człowiek ma wzrastać i rozwijać się w swoim podobieństwie do Boga.

2. Człowiek nie jest jak Bóg w tym sensie, że jest obrazem Boga, a nie Bogiem. Bóg jest Archetypem, my zaś jesteśmy Jego „kopiami”. Jako *homo adorans* wyrażamy naszą zależność od Boga i wdzięczność Bogu w uwielbieniu.

II. Królewska i kapłańska misja człowieka (Rdz 2,15)

A. Misja królewska – rozwój świata (panowanie)

B. Misja kapłańska – ochrona świata (uwielbienie)

C. Wzrost i rozwój – proste zadania na początek

III. *Imago Dei* – integracja misji królewskiej i kapłańskiej (por. tabela nr 1)

Kiedy człowiek próbuje zagospodarować i przemienić świat, nie czcząc Boga, wtedy niszczy świat. Kluczem do panowania nad światem jest dziękczynienie, zaś kluczem do edukacji jest uwielbienie Boga.

IV. Edukacja i wieczność

Nigdy nie skończymy się uczyć, zatem człowiek stworzony na obraz Boży nigdy nie przestanie rozwijać się i dojrzewać.

Schemat panowania nad stworzeniem	
<i>Bóg – pięć etapów działania</i>	<i>Człowiek – sześć etapów działania</i>
1. Uchwycenie stworzenia „I rzekł Bóg...” – Bóg bierze stworzenie w dłoń przy pomocy Słowa (Rdz 1,3.6.9 itd.)	1. Uchwycenie stworzenia (a) Adam <i>nazwał</i> zwierzęta (Rz 2,19). (b) Jezus <i>wziął</i> chleb (Mt 26,26).
	2. Dziękczynienie, w którym człowiek uznaje i potwierdza, że jest stworzeniem, a Bóg jest Stwórcą. (a) Adam nie podziękował Bogu (Rz 1,21). (b) Jezus podziękował (Mt 26,26).
2. Podział i przemiana stworzenia „Bóg oddzielił...” (Rz 1,4.6-7.9-10; 2,20-21).	3. Podział i przemiana stworzenia (a) Adam pracował w pocie czoła (Rz 3,17-19; 4,12). (b) Jezus złamał chleb oraz oddzielił chleb od wina (Kpł 17,13; Mt 26,26-27).
3. Dystrybucja przemienionego stworzenia (Rdz 1,18.22.24-25.28-30; 2,22)	4. Dystrybucja przemienionego stworzenia (a) Adam mógł: sam zużyć owoce swojej pracy, sprzedać je lub rozdać je. (b) Jezus rozdał chleb i wino uczniom (Mt 26,26-27).
4. Ocena owoców pracy „Bóg widząc...” (Rdz 1,4.10.12 itd.).	5. Ocena owoców pracy (a) Adam skosztował zakazany owoc i stwierdził, że był dobry. (b) Uczniowie skosztowali chleb i wino i stwierdzili (za wyjątkiem Judasza), że były dobre.
5. Radość i odpoczynek „Bóg (...) odpoczął dnia siódmego po swoim trudzie” (Rdz 2,1-3).	6. Radość i odpoczynek (a) Przed Chrystusem Adam (ludzie) nie mogli cieszyć się prawdziwym odpoczynkiem. (b) Jezus wraz z uczniami cieszyli się prawdziwym odpoczynkiem (Jn 13,30-17,26).

2. Trzy aspekty wychowania – wiedza, zwyczaje oraz nagrody i kary

I. Wprowadzenie

A. Nauczanie

B. Zwyczaje

C. Nagrody i kary

II. Armia

A. Dyscyplina strachu

B. Dyscyplina rytuału

C. Dyscyplina nauczania

III. Armia Boga

A. Dyscyplina strachu

B. Dyscyplina rytuału

C. Dyscyplina nauczania

IV. Kościół

A. Dyscyplina

B. Rytuały

C. Nauczanie

V. Dom

A. Dyscyplina

B. Warunkowanie

C. Nauczanie

VI. Szkoła

A. Dyscyplina

B. Tradycja i zwyczaje

C. Nauczanie

3. Wzrost i rozwój – przymierze jako model edukacyjny

I. Struktura przymierza

1. Ogłoszenie transcendencji Boga

2. Przypomnienie historii przymierza

3. Ogłoszenie Prawa Bożego

4. Ogłoszenie sankcji – nagrody i kary

5. Warunki sukcesji

II. Przymierze jako model edukacyjny

- A. Transcendencja

- B. Historia

- C. Prawo

- D. Sankcje

E. Sukcesja

III. Zastosowanie elementów przymierza w edukacji

A. Transcendencja

B. Historia

C. Prawo

D. Sankcje

E. Sukcesja

IV. Dyscyplina – kontrola, autorytet, perswazja

Etap rozwoju i edukacji			
<i>Przymierze między Bogiem a Jego ludem</i>	<i>Edukacja i dojrzewanie</i>	<i>Program nauczania</i>	<i>Dyscyplina</i>
1. Transcendencja Boga (Rdz 1-3; 9; 12)	Chrzest – Bóg przejmuje dziecko jako własne		Środowisko dziecka jest ściśle kontrolowane przy pomocy granic określonych przez czynniki zewnętrzne
2. Działanie Boga w historii, którego celem jest odkupienie ludzkości (Rdz 12 – Wj 19)	Historie biblijne i inne opowiadania komunikują prawdę przy pomocy konkretnych obrazów	Historie/opowiadania	Z wiekiem dziecko uczy się reagowania na wymogi władzy oraz sprawowania władzy
3. Prawo Boże (Wj 20 – Kpł 27)	Prawa i zasady stają się wyjątkowo ważne w wieku, w którym dzieci zwracają szczególną uwagę na przestrzeganie zasad np. w grach	<i>Gramatyka</i> w znaczeniu Dorothy Sayers; Prawo biblijne; katechizm	Porządek i autorytet; dziecko przywiązuje duże znaczenia do przestrzegania zasad
4. Bóg sędzi działania ludu (Lb 1-36)	Wiek argumentacji; orientacja w trudnych sytuacjach wymaga mądrości, a nie samych przepisów; Księga Przysłów pełni ważną rolę na tym etapie	<i>Logika</i> w znaczeniu Dorothy Sayers; Księga Przysłów; etyka	Porządek i autorytet wciąż pełnią ważną rolę w życiu dziecka, ponieważ każda dyskusja musi szanować określone zasady
5. Bóg mówi: Wychowałem pierwsze pokolenie, teraz musicie wychować kolejne (Pwt 1-34)	Sztuka perswazji i wychowanie kolejnego pokolenia wymagają uzupełnienia prawdy przez piękno	<i>Retoryka</i> w znaczeniu Dorothy Sayers; jak wzbogacić prawdę pięknem w celu przekonania innych	Perswazja wychodzi na pierwszy plan; celem jest przygotowanie młodych ludzi do świadomego opowiedzenia się za wcześniej przyswojonymi wartościami

4. Program nauczania - uwielbienie, język, nauka i sztuka

Wprowadzenie – nasza kapłańska i królewska misja

I. Studia teologiczne i liturgiczne

	Prawda	Odpowiedź
Lata wczesne	Historie biblijne	Hymny i Psalmy
Gramatyka (spuścizna)	Treść i struktura całej Biblii; katechizm	Zapamiętywanie Psalmów, modlitw i wyznań wiary
Dialektyka (analiza)	Teologia i etyka	Muzyka
Retoryka (wzmocnienie)	Sztuka i literatura chrześcijańska	Liturgika

II. Język

A. Pierwszy krok do panowania nad stworzeniem

B. Umiejętności komunikacyjne

C. Języki obce

D. Literatura

III. Nauka

A. Nauka

B. Arytmetyka

C. Historia

D. Logika

IV. Estetyka

A. Sztuka

B. Zdrowie

C. Wiedza o społeczeństwie

Psałterz Poznański tworzymy z myślą o wszystkich, którzy tak jak my, chcieliby śpiewać psalmy. Uważamy, że tak jak Biblia jest Księgą nad księgami, tak Psałterz jest Śpiewnikiem ponad wszelkie śpiewniki. Jest jedynym natchnionym przez Boga zbiorem pieśni i chociażby z tego powodu powinien mieć dominujący wpływ na to, co i w jaki sposób śpiewamy w naszych kościołach.

Psałterz przypomina nowotestamentową Modlitwę Pańską, ponieważ podobnie jak ona jest Bożą odpowiedzią na prośbę uczniów: naucz nas modlić się. A zatem, powinniśmy używać całego Psałterza, tak jak odmawiamy Modlitwę Pańską w całości. Śpiewając jedynie ulubione psalmy zachowujemy się jak człowiek, który z całego Ojciec Nasz powtarza ciągle chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. Właśnie dlatego rozpoczęliśmy prace nad stworzeniem kompletnego zbioru 150 psalmów we współczesnym języku polskim. Zamierzamy wydać go w formie śpiewnika wraz z nutami i akordami.

W miarę postępu prac udostępniamy kolejne psalmy (teksty, akordy, nuty i nagrania) na stronie internetowej www.psalterz.pl.

Melodie do naszych psalmów pochodzą z XVI-wiecznego Psałterza Genewskiego. Dążymy do tego, aby były one wykonywane w najróżniejszych stylach, przez muzyków reprezentujących różne nurty muzyki chrześcijańskiej.

Psalm 2

Czemu narody wciąż buntują się,
Czemu daremnie ludzie knują wkoło.
Władcy i ludy w spisku łączą się.
By przeciw Bogu podnieść dumnie czoło.
Stają przeciwni Bogu jednemu
I Pomazaniec Boży jest jak wróg
Zrzućmy te pęta! Krzyczą w uniesieniu.
Boże łańcuchy zrzucmy z rąk i nóg.

Śmieje się Ten co w niebie ma swój dom.

Drwi z ich zamysłów buntu oraz złości.

I trwoży ludzi gniewny Boga ton

Kiedy przemawia w swej zapalczowości:

Ja Króla dla was tam ustanowiłem,

gdzie góra święta, co się Syjon zwie.

Ja Króla swego tam wam osadziłem

Aby ogłosił ludom dekret ten:

Ogłaszam to co postanowił Pan

Powiedział do mnie: jesteś moim synem

Żądaj narodów a ja Ci je dam,

Synem mi jesteś, dziś Cię urodziłem.

Weźmiesz w dziedzictwo, weźmiesz w posiadanie

Narody wszystkie - to królestwo twe.

Różgą żelazną znacz swe panowanie,

Krusz ich jak garncarz kruszy garnki złe.

Teraz się uczcie i zrozumcie to,

Królowie oraz wy, sędziowie ziemi,

Bogu ofiarowujcie służbę swą,

Całujcie stopy Jego z wielkim drzeniem.

Bo gdy zapłonie wielkim swoim gniewem

Zginąć w swej drodze może każdy z was.

Skory do gniewu Bóg nasz dom ma w niebie,

A kto mu ufa w szczęściu spędza czas.

Psalm 8

1. O tak! O tak! Twe imię jest wspaniałe
 Jakże przedziwne pośród ziemi całej
 Tyś swój majestat nad niebiosa wzniośł
 Tyś władca nasz, Ty jesteś Pan i Bóg
2. O, sławią Ciebie usta dzieci małych
 Chwałą niemowląt moc ugruntowałeś
 Aby poskromić przeciwników Twych
 Na przekór zemście wszystkich wrogów złych
3. O tak! O tak! Stworzyłeś Boże niebo
 Księżyc i gwiazdy także, to Twe dzieło
 Kimże jest człowiek – kim człowieczy syn
 Że się mój Boże dziś zajmiesz nim.
4. Ty czcią i chwałą jego uwieńczyłeś
 Od siebie mniejszym trochę uczyniłeś
 Dałeś mu władzę nad stworzeniem swym
 Pod stopy kładąc - niech przewodzi nim
5. O tak! O tak! Te zwierząt wszystkich stada
 Ptaki i ryby u stóp ludzkich składasz
 O Panie Boże wielki władco nasz
 Wspaniałe imię w całej ziemi masz.

Psalm 27

Bóg zbawieniem, Wszechmocny światłem moim
 Kogo bać się gdy co dzień mnie broni
 Choć złośliwi chcą pożreć moje ciało
 Będą chwiać się i poupadają
 I choćby wrogi hufiec stanął tu
 Bać się nie będę chociaż wokół wróg
 I choćby wojna była przeciw mnie
 Ufności pełen nie zachwieję się.

Tego szukam i o to proszę Boga
 By z Nim mieszkać, by żyć w Jego progach
 Bym w Świątyni mógł łaski zażyć co dzień
 A w nieszczęściu w Twym skryć się namiocie
 Na skale swojej Bóg wydzwignie mnie
 Wśród nieprzyjaciół już podniosłem się
 Złożę ofiary będę Tobie grał
 Byś słyszał mnie i zmiłowanie dał

Pragnę znaleźć oblicze Twoje Panie
 Nie ukrywaj go nie bądź zły na mnie
 Nie odpędzaj dziś w gniewie swego sługi
 Serca słucham i nie chcę Cię zgubić
 Oblicza Pana serce szukać chce
 I serca słucham a więc Szukam Cię
 Ty jesteś mym zbawieniem Boże mój
 Pomocą moją zawsze przy mnie stój.

Naucz Panie mnie dzisiaj drogi swojej
 Ścieżki prostej gdy wkoło wróg stoi
 Nie wydawaj mnie mym nieprzyjaciołom
 Z kłamstwem z gwałtem naprzeciw mnie stoją
 Choćby rodzice opuścili mnie
 Bóg mnie przygarnie o mnie troszczy się
 Wierzę że widzieć będę dzieła twe
 Zaufaj Bogu wzmocnij serce swe.

Psalm 67

Niech Bóg nam miłościwy będzie
 I niechaj nam błogostawi.
 Niechaj rozjaśni dziś nad nami
 Oblicze swoje pełne chwały.
 Aby tu na ziemi,
 Drogę Twoją, Panie,
 Każdy poznać mógł.
 Wśród wszystkich narodów,
 Odkupienie Twoje,
 Panie Boże nasz.
 Niech wystawiają Ciebie ludy,
 Niech cieszą się wszystkie narody!
 Że władasz nimi sprawiedliwie,
 osądzasz ludy całej ziemi.
 Ziemia plon wydała,
 Swojemu ludowi
 Błogosławi Pan,
 Niech nam błogostawi.
 Wszystkie krańce ziemi
 Niechaj przed Nim drżą

Psalm 134

Niech Boga wielbi Jego lud
 Niech w zgromadzeniu Bożych sług
 Niech błogosławią Bożą moc
 Służąc w przybytku w każdą noc
 Niech ku świątyni ręce swe
 Wznoszą codziennie chwaląc Cię
 Niech Ci z Syjonu szczęści Pan,
 Co niebo, ziemię stworzył sam.